

dant Paabud uden Betænkelse vil kunne overlades til Amterne, der bedre end Ministeriet ville kunne afgøre, om Forholdene maatte gøre Udstedelse af Indsamlingspaabud ønskeligt, ligesom det ogsaa ved den foreslaaede Forandring vil opnaas, at Paabudet kan udstedes hurtigere end naar Sagen først skal indstilles til Ministeriet, hvad der efter Omstændighederne vil kunne være af stor Betydning. Man skal i saa Henseende særlig henvise til, at der synes at foregaa en Forskydning af Flyveaarene. I enkelte Amter (Maribo og Hjørring) falder Flyveaaret allerede nu ikke sammen med Flyveaaret i Landets øvrige Amter, og der er en nærliggende Mulighed for, at dette vil kunne influere paa de tilgrænsende Amter. Det maa derfor anses for ønskeligt, at Paabud om Indsamling kan udstedes med meget kort Varjel, og dette vil bedst kunne ske, naar Myndigheden til at udstede Indsamlingspaabud henlægges til Amtmændene. Ved Siden heraf har man foreslaaet, at vedkommende Sogneraad under ekstraordinære Omstændigheder selv skal kunne paabyde Indsamling af Oldenborrer, nemlig naar Kommunen paastyles af Sværme, hidførte af Vinden, eller af Drivvarme, opstillede langs Kysten. I saadanne Tilfælde vil Betydningen af Indsamlingen bero paa, at der handles hurtigst muligt, og dette vil kun kunne naas, naar Sogneraadet selv straks kan paabyde Indsamling.

Til § 2.

Efter Loven af 1887 skal Sogneraadet, naar Ejeren eller Brugeren af Jorder og Skove ikke anmelder, at han selv vil foretage Indsamlingen paa sin Ejendom, foranstalte Indsamlingen udført. Hvis Ejeren eller Brugeren derimod anmelder, at han selv vil foretage Indsamlingen, skal Sogneraadet paase, at Indsamlingen og Udelæggelsen af det Indsamlede udføres saa omhyggeligt som mulig. Eventuelt skal Sogneraadet ogsaa i dette Tilfælde overtage Indsamlingen. Denne Bestemmelse har imidlertid vist sig mindre praktisk, da den Opgave, man her har givet Sogneraadet, let vil blive uoverkommelig. Man har dog ment, at Sagen lader sig ordne paa en Maade, der giver større Udbytte til et godt Resultat af Indsamlingen. Man gaar ud fra, at der altid i en Kommune vil findes en Del Lods-ejere, der med virkelig Iver og Interesse vil fremme Indsamlingen, og at der ligeledes i enhver Kommune vil findes ikke saa, der gerne ville have en Ekstrafor tjeneste ved at foretage Indsamlingen af Oldenborrer. Paa Grundlag af denne Betragtning, der altsaa

nærlig er baseret paa, at det er egen Interesse og Frivilligheden, der skal fremme Indsamlingsarbejdet, har man foreslaaet, at enhver Ejer og Bruger af Jorder og Skove skal være pligtig til at finde sig i, at Indsamling af Oldenborrer foretages paa hans Ejendom af de Personer, der af vedkommende Kommunalbestyrelse ere forsynede med et Indsamlingstejn. Den Ejer eller Bruger, der selv med Iver foretager Indsamlingen, vil sikkert ikke føle Ulemper ved denne Bestemmelse, da Indsamlerne ikke ville føle sig fristede til at foretage Indsamling paa hans Jorder. Derimod stiller Sagen sig anderledes med Hensyn til den Ejer eller Bruger, der enten slet ikke foretager Indsamling eller foretager denne paa en utilstrækkelig Maade. Han vil ganske vist være nødt til at finde sig i, at i og for sig uvedkommende Personer indfinde sig paa hans Ejendom for at foretage Indsamling, men herover synes han ikke med Grund at kunne beklage sig. Man har dog ment at maatte undtage enkelte Steder fra den opstillede Regel, nemlig Planteskoler, Gaardspladser samt Frugt-, Blomster- og Røstehaver. For at Bestemmelsens Gennemførelse skal blive saa lempelig som mulig for vedkommende Ejer eller Bruger, har man dog foreslaaet, at Retten til at foretage Indsamling paa Andenmands Grund kun skal tilkomme dem, der af Sogneraadet have erholdt et Indsamlingstejn. Herved faar Sogneraadet en Ret og en Pligt til at holde mindre egnede Personer og mindre heldige Elementer borte. Som Følge af denne Ret for Sogneraadet til at bestemme, hvem der skal kunne foretage Indsamling paa Andenmands Ejendom, har man troet at kunne bibeholde Reglen i Loven af 1887 om, at Sogneraadet er ansvarlig for den Stade, der forsætlig eller ved Uagtsomhed paaføres Ejeren eller Brugeren ved Indsamlingen, dog selvfølgelig saaledes, at Sogneraadet har Regres mod Indsamleren. Ved Siden heraf har man tillagt Sogneraadet en Ret til, naar Forholdene maatte gøre det ønskeligt, atter at fratage en Indsamler Tegnet.

Til § 3.

Følge § 3 i Loven af 1887 vælges de Mænd, til hvem de indsamlede Oldenborrer skulle afleveres, kun for en enkelt Indsamlingsperiode. Man har imidlertid foreslaaet, at Valget skal gælde for 4 Aar ad Gangen, da det maa anses for heldigt, at den Erfaring, der er indbunden ved Udførelsen af Hvervet det ene Aar, saavidt mulig kommer de senere Indsamlinger tilgode. — Efter den nugældende Bestemmelse kan det ikke antages, at det kan paalægges nogen mod hans Vilje